

MY KÁŽEME KRISTA

ZPRAVODAJ

Farního sboru Českobratrské církve evangelické v Liptále

Milost a požehnání do roku 2012 přeje staršovstvo sboru.

„Stalo se v oněch dnech, že vyšlo nařízení od císaře Augusta, aby byl po celém světě proveden soupis lidu. Tento první majetkový soupis se konal, když Sýrii spravoval Quirinius. Všichni se šli dát zapsat, každý do svého města. Také Josef se vydal z Galileje, z města Nazareta, do Judska, do města Davidova, aby se dal zapsat s Marií, která mu byla zasnoubena a čekala dítě. Když tam byli, naplnily se dny a přišla její hodina. I porodila svého prvorozeného syna, zavinula jej do plenek a položila do jeslí, protože se pro ně nenašlo místo pod střechou...“

Lukášovo evangelium 2, 1–7

Tak takhle začíná nejznámější biblické vyprávění o události, kterou slavíme jako Vánoce. Případá vám idylické? Okupační úřady vydají nařízení a kvůli sčítání lidu se dá do pohybu celá země. Žena ve vysokém stupni těhotenství se plahočí několik desítek kilometrů do rodného městečka svého nastávajícího. A tam nenajdou nikoho, kdo by je v takové situaci vzal do svého domu. Vezmou zavděk přístěnkem u hospody, kam se na zimu

ustájoval dobytek. Čerstvě narozené miminko pak položí místo do kolébky do žlabu na krmení.

Až časem se nám v představách ten starý vánoční příběh nějak vyčistil a rozněžnil. Jezulátko s blondatými vlásky se spokojeně rozvaluje v jesličkách, oslík s volkem na ně dýchají, vyžehlená Marie bez známky únavy sedí vedle a sněhem sem spěchají pastýři Matuš a Ondráš, aby tomu maličkému zahráli na housličky a na píšťalku.

A postupem doby jsme se posunuli ještě dál. Betlém, který stává doma pod stromečkem, je zavalený autodráhou, panenkami, novou televizí a ze všech výloh na nás už dva měsíce mrká fousatý Santa.

A vlastně – proč ne? Stromeček, dárky, koledy, cukroví, Ježíšek v jesličkách, kapr se salátem, Santa Claus, cesta za tmy do kostela, když sníh křupe pod nohama, pohádky v televizi a taky ten klid, mír a rodinná pohoda, co se o nich každý rok píše a mluví. To všechno jsou pro nás dnes Vánoce, ať si kdo chce co chce říká.

A ta biblická zpráva? Ta k tomu přináší přece jenom něco navíc, něco, co dává úplně nový smysl nejenom vánočním dnům, ale i všem ostatním.

V tu noc přišel sám Bůh do tohoto světa. Za námi a pro nás. Neobjednal si k tomu červený koberec, nepřišel si potřást rukou s představiteli států a vlád, ale narodil se jako docela obyčejný člověk, dokonce mnohem chudší, než je většina z nás. Nevadilo mu přijít za námi třeba do chléva. „Neslýchané víření Krále nebeského“ – zpívá se o tom v jedné vánoční písničce.

Králové, prezidenti a politici za vámi takhle neprijdou, ani před volbami ne. Bůh – ten ano. Nezůstal člověku vzdálen někde v nebi, ale přišel – na doslech, na dohled i na dosah, aby pomohl a zachránil. Nevím, jak vám, ale mně to přijde skvělé.

Přeji vám, abyste z těch letošních Vánoc měli opravdovou radost. Z dárků, z prázdnin, z kapra, ze stromečku i z toho, že nás Bůh nenechal samotné.

A když nás doma, až budeme s rodinou sedět u stolu, napadne, že někde – a možná ne tak daleko – jsou lidé, kteří jsou i teď o Vánocích bez domova jako tenkrát Marie s Josefem a že bychom jim mohli třeba i nějak pomoci, že někdo je sám a smutný a my bychom mohli za ním zajít na kus řeči, pak jsme z těch Vánoc taky něco pochopili.

Radmila Včelná, farářka

Významné životního jubileum – 95 let - oslavil pan Volčík ze Lhoty č. 19. Tato událost skýtá příležitost k zamyšlení nad životem dříve i dnes.

Pana Volčíka jsem navštívila v polovině listopadu a společně s jeho manželkou jsme vzpomínali na jeho mladá léta. Zajímaly mě také jeho názory na současný život lidí i celé společnosti. Kdo by očekával vetchého staříčka, který občas zapomene, co chtěl říct, mýlil by se. Je pravda, že nohy a oči mu neslouží jako dříve, ale mysl má stále bystrou. Prakticky celý život žil ve Vsetíně, na stáří se shodou okolností vrátil zpět do své rodné chalupy.

Jak vzpomínáte na své dětství?

V šesti letech jsem se s rodiči odstěhoval na Vsetín, kde jsem strávil většinu svého života. Byl jsem jedináček a ve městě se mi stýskalo po kamarádech. Ale pamatuji si, že v roce 1924 jsem se dvěma dívenkami měl tu čest přivítat prezidenta Masaryka ve Vsetíně. Z této události mám i fotografii. A proč mezi tolika chlapci jsem to byl právě já? Nevím. Řídící učitel Dobiáš si mě vybral. Byl to moc přísný pán, ale o své žáky se stále zajímal. To jsem byl už v učení, když k nám přišel a musel jsem mu ukázat vysvědčení.

Jak se u vás doma slavily Vánoce?

Vždycky jsem měli stromeček, jednoduchý, bez ozdob. Dodnes se mi nelíbí plechový podstavec. Myslím si, že symboliku Vánoc by měl znázorňovat dřevěný kříž.

A co dárky?

Dárky za mého dětství k Vánocům nepatřily. Ani jsme nedrželi žádné zvyky, na stole bylo vždy nějaké pečivo či buchty. Později, když naše děti byly malé, dostávaly většinou knihy. Vánoce u nás doma měly vždy spíše duchovní náplň. Chodíval jsem na vánoční besídky, ve sborové mládeži jsme připravovali až 100 balíčků pro malé děti. Do nedělní školy chodilo kolem 60 dětí.

Jak vnímáte současnou společnost?

Mám již svá léta a zdravotní problémy, které mi nedovolují účastnit se sborového ani veřejného života. Takže nevím, zda mohu na tuto otázku odpovědět. Ale první, co mě napadá, je rozčarování, obavy o budoucnost rodin, církve, státu a společnosti. Bude dnešní generace umět systematicky pracovat, zodpovědně rozhodovat, starat se o ekonomický rozvoj? Nevím. Možná tomu jen nerozumím. Lidé se dnes mají mnohem lépe. Nehrozí jim ztráta života, vězení, nic z toho, co jsme my prožívali za války nebo dřívějšího režimu. Měli by se vrátit zpět ke svým kořenům, k duchovnímu rozměru Vánoc. **Vánoce ani stromeček to nezachrání. Pomoci může jen vzájemná pohoda, klid, soudržnost rodiny, církve i společnosti.**

Přejeme panu Volčíkovi i jeho paní hodně zdraví a Božího požehnání.

Zapsala Věra Halová

Pořad vánočních a novoročních bohoslužeb v evangelickém sboru v Liptále

18.12.	4. neděle adventní	10.00	čtené kázání, sborový dům
18.12.	dětská vánoční slavnost	17.00	kostel
25.12.	1. svátek vánoční	10.00	bohoslužby s večeří Páně, br. farář J.Voda kostel
26.12.	2. svátek vánoční	10.00	bohoslužby - ses. far. R. Včelná, sborový dům
31.12.	Starý rok	17.00	bohoslužby - br. farář J.Voda, kostel
1.1.	Nový rok	10.00	bohoslužby se s. večeří Páně - se. far. Včelná kostel
Ve Lhotě:			
26.12.	nešpor	14.00	

Zapsáno do sborových matrik od 1.12. 2010 do 1.12. 2011

Pokřtění:

19.12.2010 Veronika Navrátilová Liptál 153

Zemřelí:

16.12.2010 Vlasta Obadalová Lhota 158
 26.12.2010 Rozálie Smilková Liptál 219
 30.1.2011 Anna Tomanová Lhota 241
 9.3.2011 Pavlína Malučká Lhota 107
 23.3.2011 Marie Hrtáňová Liptál 125
 4.4.2011 Eliška Saláková Lhota 13
 5.2011 Marie Vaculíková Liptál 44
 20.6.2011 Zdenka Němečková Lhota 92
 6.7.2011 Marie Mikušová Lhota 142
 12.8.2011 Vladimír Blažek Liptál 308
 11.9.2011 Miroslav Pecha Liptál 14
 4.10.2011 Josef Pilišek Liptál 387
 25.10.2011 Josef Černota Liptál 195

Vydal pro vnitřní potřebu: Farní sbor ČCE v Liptále, 756 31 Liptál 8
 Tel: 571 438 034 Číslo účtu: 1112200858/0300 Mail: liptal@evangnet.cz